

WAAR BEN IK AAN BEGONNEN?!

Klucht in drie bedrijven

door

ASTRID DE HAAN EN JAN TOL

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WAAR BEN IK AAN BEGONNEN?!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ASTRID DE HAAN en JAN TOL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2000 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **15** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

SUZAN STORM - baronesse en eigenaresse van het hotel
JAN TROMP - ex zeeman, vriend van Suzan
JACQUELINE STORM - zuster van Suzan
HARRY DE BEUKER - manussje van alles
GEERTRUI BALDE - personeelslid
CATO VAN BLOEMWEGE - minister
MARJA LEIDEKKER - secretaresse van de minister
NANETTE VAN DRONTEN - hotelgast
ZUSTER HENDRIKA - non, hotelgast
SJAKIE DE WIT - handelaar, hotelgast
ROSITA - Waarzegster, hotelgast
ZWARTE DOLLY - een ongenode gast
JANTJE MULDER - een ongenode gast
AN VAN DEURZUM - hotelgast
KLAARTJE - dienstmeisje

DECOR:

Het geheel speelt zich af in de gezellige lounge van hotel De Rust. Achter tegen de wand staat een open haard, waar enige zitjes omheen staan. Tegen de linkerzijde staat een bar met enkele barkrukken. Links achter de bar is een deur die naar de keuken gaat. Links voorin is een deur die naar alle overige vertrekken leidt. Rechts achterin is de deur van het toilet. Vooraan links en rechts staan twee ronde tafeltjes met enkele stoelen eromheen. De rest van de aankleding is naar eigen keuze.

EERSTE BEDRIJF

Het is vroeg in de middag.

Als het doek opgaat zien we Dolly en Jantje achter de bar, ze zijn op zoek naar iets. Even later horen we van achter de stem van Suzan. Voor de bar staan een grote koffer en een tas.

SUZAN: *(van achter)* Waar zitten jullie allemaal?!...*(Dolly en Jantje schrikken op. Dolly kijkt rond en ziet de deur van het toilet)*

DOLLY: Daar naartoe, Jantje! Snel! *(ze vluchten het toilet in, de tas en koffer achterlatend)*

SUZAN: *(roepend van achter)* Harry....Geertrui....Klaartje! *(komt nu via voordeur binnen)* Ze zijn er ook nooit als je ze nodig hebt. *(roept weer)* Jan?...Jan Tromp! *(via de bardeur komt Jan nu binnen)*

JAN: Wat is er, Suzan? Ik ben druk bezig in de keuken.

SUZAN: Toch nog iemand die wat doet. Ik snap niet dat jij dat personeel aan hebt kunnen nemen. Of ze zijn te lui, of ze zijn te dom. Maar ik heb er niets aan.

JAN: Maar ze zijn wel goedkoop, Suzan.

SUZAN: *(spottend)* Goedkoop! Voor wat ze doen, worden ze nog dik betaald. En daar gaat het niet eens over. Ze zijn niet representatief, Jan! Volgende week komt hier een minister met gevolg. Hoe denk je die te kunnen ontvangen?

JAN: Gewoon, net als ieder ander.

SUZAN: Als ieder ander! Je kunt met de minister niet net zo omgaan als met ieder ander.

JAN: Goed, dan huren we voor die paar dagen toch ander personeel in. Lui die weten om te gaan met dat soort mensen.

SUZAN: Niet voor een paar dagen, Jan! Dit hotel moet meer uitstraling krijgen. En dat kan door het bezoek van de minister. Dan hebben we voortaan alleen nog maar de crème de la crème in huis. En de meeste gasten die hier nu zitten, moeten voor die paar dagen maar iets anders zoeken.

JAN: Prima! Zet jij ze d'r maar uit! We hebben hier gasten voor een paar weken, een paar maanden en zelfs een half jaar, Suzan. Die kun je er niet zomaar even uitzetten en tijdelijk ergens anders parkeren.

SUZAN: En toch zal het moeten. Ik vind er wel een oplossing voor. Ga jij maar weer verder met je werk. Ik ga op zoek naar die anderen. *(loopt mopperend naar deur, ziet koffer en tas staan)* Zelfs de spullen van de gasten brengen ze niet naar boven. Niets heb je aan ze en ze halen het image van mijn hotel ook omlaag.

JAN: Jouw hotel? Het zijn mijn centen, die ik erin heb gestoken, Suzan.
Vergeet dat niet!

SUZAN: Maar het pand is van mij! *(door voordeur af)*

JAN: Dat ik zo gek ben geweest om met haar in zee te gaan! Zie nu maar weer je geld uit de zaak te krijgen. *(gaat via bardeur af. Even later gaat de deur van het toilet voorzichtig open, Dolly stekt haar hoofd naar buiten en kijkt rond)*

DOLLY: *(richting toilet roepend)* De kust is veilig, Jantje. *(de toiletdeur gaat weer open en Jantje komt naar binnen)*

JANTJE: Poeh! Dat was even schrikken! Daar waren we bijna gesnapt, Dolly.

DOLLY: Zeg dat wel, Jantje. En het stomme was, dat we die koffer en die tas ook nog hier lieten staan.

JANTJE: *(grinnikend)* Die eigenaresse dacht dat ze van een van de gasten waren. *(loopt naar koffer toe, tilt deze op)* Ik weet niet wat er allemaal in die koffer zit, maar hij weegt bijna niets.

DOLLY: Dan kan er nooit veel bijzonders in zitten, Jantje. Maak eens open.

JANTJE: *(schrikt)* Ben je nou helemaal! We kunnen er beter vandoor gaan, Dolly.

DOLLY: Zeur niet, joh! Hou jij die voordeur in de gaten, dan ga ik even achter die bar kijken. *(loopt achter de bar, opent deur, kijkt naar binnen en komt dan terug)* Die vent is nog wel even bezig. D'r staat me een stapel afwas! Zo te oordelen is hij daar nog lang niet mee klaar. *(pakt enkele flessen drank van de bar en doet deze in haar tas)* Een borrel voor op de goede afloop, Jantje! *(kijkt verder achter de bar)*

JANTJE: Kom nou, Dolly!

DOLLY: Doe nou toch niet zo zenuwachtig, Jantje! Waar ben je nou met al je bravoure? Nog even een greep in de kassa en het is kassa voor ons! *(probeert lade open te doen, hetgeen niet lukt)* Geef me die grote schroevendraaier uit de tas eens aan.

JANTJE: Je kunt me wat, Dolly! Ik ga ervandoor!

DOLLY: *(houdt arm naar voren)* De schroevendraaier!

JANTJE: *(aarzelend)* Ja...maar...

DOLLY: Jantje!

JANTJE: *(zuchtend)* Goed, goed... *(pakt schroevendraaier uit tas en geeft deze aan Dolly)* Wat zeggen we nou als er iemand binnenkomt en ons ziet?

DOLLY: Goeiemorgen!

JANTJE: Wat?!

DOLLY: Goeiemorgen!

JANTJE: *(ongelovig)* ...Goeie...morgen? Het is al middag, Dolly.

DOLLY: Ja, dat weet m'n neus ook wel! We verzinnen wat ter plekke. Dat we een kamer zoeken, of zo. Maak jij die koffer nou even open. Ik ben nieuwsgierig geworden wat erin zit, nu jij zegt dat hij zo licht is.

JANTJE: Hier?!

DOLLY: Nee, daar! Jantje, ik word doodziek van jou! Ik neem je nog eens mee voor een klussie, zeg! Vooraf een grote bek, maar als het er op aankomt, zo bang als een juffershondje!

JANTJE: *(beledigd)* Wat?! Ik een juffershondje! Ik zal je eens wat laten zien. *(pakt koffer op, zet deze op een tafeltje, opent de koffer... op dat moment komt Klaartje door de voordeur binnen. In haar arm draagt ze een grote teddybeer)*

KLAARTJE: Oh...dag, dames. *(Dolly laat van schrik de schroevendraaier op de grond vallen, Jantje staat als ver-steend)* Ik ben Klaartje.

DOLLY: *(van schrik bekomen)* Wie ben jij?

KLAARTJE: Klaartje. Het dienstmeisje. Ik maak de bedden op en zo. En Teddy is altijd bij me.

JANTJE: *(schrikt weer op, kijkt rond)* Teddy! Wie is dat en waar is hij?

KLAARTJE: Dit is Teddy! *(wijst op haar teddybeer)*

JANTJE: *(opgelucht, schiet in de lach)* Helpt hij ook met de bedden opmaken?

KLAARTJE: Nee, natuurlijk niet. Oh, u bent natuurlijk de nieuwe gasten. Wat leuk.

JANTJE: *(sarcastisch)* Nou, zeker leuk. Krijgen wij ook een beertje in ons bed?

KLAARTJE: *(enthousiast)* Oh, bent u er ook zo gek op? Nou, dan mag u er wel één van mij lenen, hoor. Ik heb er wel....

DOLLY: *(begint het te vervelen)* Wij zijn geen nieuwe gasten!

KLAARTJE: Oh, wat komt u dan doen?

JANTJE: Eh...*(tot Dolly)* We zouden toch zeggen dat we een kamer zochten?

DOLLY: *(kijkt haar kwaad aan)* We zouden niets zeggen! *(dan aardig tot Klaartje)* We zijn inderdaad op zoek naar een kamer, meisje. Maar dit hotel staat ons niet aan.

KLAARTJE: Niet? Nou, mij ook niet, hoor. Ik moet hier veel te hard werken en de baronesse is ook geen gemakkelijke. En ze houdt niet eens van mijn beren. Ik...

DOLLY: Ja, het is goed, meisje. *(tot Jantje)* Kom op, we gaan op zoek naar iets anders.

JANTJE: *(opgelucht)* Ja, ik ga met je mee, Dolly.

DOLLY: *(woest)* Stommeling! Nooit namen noemen, weet je nog?!

JANTJE: Hè...oh, ja....*(tot Klaartje)* Ik zei: wat een **dolle boel**, hè? Het is allemaal veel te **dol**. Ik heb nog nooit zo iets **dols** mee gemaakt, als

op deze **dolle dag**.

DOLLY: Jantje!!

JANTJE: Nou zeg jij het! *(weer snel tot Klaartje)* Het is een **janboel**... Een echte **dolle, dolle janboel**. *(dan tot Dolly)* We gaan. *(pakt koffer van tafel, maar omdat deze nog niet gesloten is, valt de inhoud op de grond. Het zijn allemaal teddybeertjes)* Ook dat nog!

KLAARTJE: Oh, u spaart ze ook! *(loopt naar de koffer en kijkt zowel naar de koffer als naar de teddybeertjes)* Maar...maar...dat is mijn koffer...en mijn beertjes! *(laat zich op de grond vallen en raapt ze voorzichtig een voor een op)*

JANTJE: Stop ze maar lekker onder de wol, lieverd! *(rent met Dolly door voordeur af)*

KLAARTJE: Oh, lieve schatten. Hebben jullie je pijn gedaan?

DOLLY: *(rent weer naar binnen en pakt snel haar tas en de schroevendraaier)* Slome! *(rent weer door voordeur weg)*

KLAARTJE: Horen jullie dat nou? Ze noemt jullie een slome. Kom maar, hoor...*(pakt veel beertjes in haar arm en loopt ermee rond, dan gaat de deur achter de bar open en komt Jan Tromp op, die met open mond naar Klaartje kijkt)*

JAN: Klaartje! Ik vind het best dat jij teddyberen verzamelt, maar dat je er hier als een dwaas mee rondloopt, dat gaat me echt te ver.

KLAARTJE: Maar, meneer Jan, ik...

JAN: Stop die beesten in die koffer en breng ze onmiddellijk weg.

KLAARTJE: Maar, die aardige dames...

JAN: Noem je die beren nu ook al "aardige dames"? Opschieten, vooruit!

KLAARTJE: *(bedeesd)*: Ja, meneer Jan. *(Jan gaat achter de bar staan en gaat de krant lezen. Klaartje stopt de teddyberen snel in haar koffer en verdwijnt door voordeur. Even later komt Jacqueline, de doofstomme zuster van Suzan, op via de bardeur. Zij gaat de tafeltjes afsoppen. Na even komt Harry met veel kabaal via de gangdeur op)*

HARRY: Ik stop ermee! Het is nooit goed wat ik doe! En als ik niets doe, is het ook weer niet goed! Wat moet ik dan doen?

JAN: Een beetje rustig, Harry. Ga zitten, dan haal ik een kop koffie voor je. Kan je even tot jezelf komen. Of nee, help Jacqueline maar even met de boel aan de kant zetten.

HARRY: Ik doe niets meer! *(gaat demonstratief aan een van de tafeltjes zitten)* Als ik Jacqueline help is het toch niet goed. En als ik niets doe, dan.....

JAN: Ja, dat weet ik nu wel, Harry. Luister nu maar naar mij en help Jacqueline.

HARRY: Nee! Zeg maar tegen de baronesse dat ik er meer dan genoeg van heb. Als er één een kreng is, dan is zij het wel!

JAN: Ho! Je hebt het wel over mijn vriendin, hè?

HARRY: Nou, mooie vriendin heb jij! Ik zou d'r zo buiten bij het grofvuil zetten. *(staat op en loopt naar de bar)* Doe jij eigenlijk weleens iets goed bij haar?

JAN: *(aarzelend)* Eh... nou... *(dan flink)* Natuurlijk wel! Je moet gewoon weten hoe je de vrouwtjes bespeelt, Harry. Kat in het bakkie, man!

HARRY: Bespelen? Kat in het bakkie?

JAN: Ja. Het is een kwestie van een beetje nemen en een.....

HARRY: *(snel)* En een heleboel geven! Jij zit ook onder de plak bij de baronesse, Jan Tromp. Nou, geef me maar een bakkie. *(gaat aan de bar zitten)*

JAN: Goed. Vraag jij even aan Jacqueline of ze ook koffie wil.

HARRY: *(tot Jacqueline die nog steeds druk bezig is)* Moet je ook koffie?

JAN: *(verwijtend)* Harry!

HARRY: Hè?...Oh, ja.....*(loopt naar Jacqueline toe, tikt op haar schouders)*

JACQUELINE: *(schrikt)* Aaaaah!

HARRY: Moet je koffie? *(maakt nu drinkbeweging. Jacqueline glimlacht en knikt. Harry tot Jan)* Je ziet het, ze moet ook koffie.

JAN: Dat worden er dan drie. *(gaat via keukendeur af)*

HARRY: *(kijkt naar Jacqueline, die weer tegen hem glimlacht en Harry beduidt aan het tafeltje te gaan zitten)* Hè?...Oh. *(beiden gaan nu aan hetzelfde tafeltje zitten, Jacqueline blijft Harry glimlachend aankijken. Dan valt er een stilte, Harry weet niet goed wat te doen. Regelmatig wendt hij zijn hoofd af van Jacqueline)* Wat moet ik nou tegen haar zeggen? Ze verstaat het toch niet. *(kijkt Jacqueline weer aan)* Eh....mooi weer, hè?

JACQUELINE: *(kijkt hem vragend aan)* Wat?

HARRY: Lekker weer! *(denkt even na, staat dan op en doet of hij het verschrikkelijk warm heeft)*

JACQUELINE: *(kijkt hem bezorgd aan en wijst op hem)* Ooooh... Ziek?

HARRY: Hè? Ben jij ziek? *(wijst op Jacqueline)*

JACQUELINE: *(schudt glimlachend haar hoofd)* Nee, ik niet...jij.

HARRY: Ik?...Ik ben helemaal niet ziek! Al zou je het wel van jouw zuster de baronesse worden! Oh, sorry. Nou ja, dat versta je gelukkig toch niet....*(schreeuwt nu)* Ben je echt haar zuster?

JACQUELINE: *(kijkt weer vragend)* Wat?

HARRY: *(blijft schreeuwen)* Ben je echt haar....? Ja, hoe leg ik je dat nu uit? *(beeldt nu een vrouwfiguur uit, borsten enzovoorts. Jacqueline begrijpt het niet. Harry trekt er dan een lelijk gezicht bij)*

JACQUELINE: Aaaaah....zuster! *(wijst naar zichzelf)*

HARRY: *(opgelucht, knikt overdreven)* Ja!

JACQUELINE: *(trekt ook een lelijk gezicht, schudt haar hoofd)* Zuster... niet leuk.

HARRY: Kijk, die begrijpt mij tenminste! *(dan komt Jan via de keukendeur binnen met drie kopjes koffie op een blad)*

JAN: Zo. Eerst een bakkie, jongens. *(zet blad op tafeltje neer, schuift er een stoel bij en gaat zitten. Harry gaat ook zitten)*

HARRY: *(trionfantelijk)* Je schoonzuster moet ook niets van jouw vriendin de baronesse weten.

JAN: Hoe kom je daar nu bij? Ze is heel erg gesteld op Suzan.

HARRY: Oh ja? Moet je eens opletten. *(kijkt naar Jacqueline, trekt weer lelijk gezicht)*

JACQUELINE: ...Zuster?

HARRY: Nou?

JAN: Wat nou?

HARRY: Ik hoef maar een lelijk gezicht te trekken en ze roept meteen: "Zuster"? En ik weet nu ook eindelijk hoe ze heet.

JAN: Je wist toch dat ze Jacqueline heette?

HARRY: Nee, ik bedoel je zuster...eh...je vriendin. Suzan heet ze.

JAN: Eh... ik heb liever niet dat je dat tegen haar zegt. Je moet haar met baronesse blijven aanspreken, Harry. Daar is ze nu eenmaal op gesteld.

HARRY: *(lachend)* Suzan! Wat een naam voor een baronesse! Hoe heet ze eigenlijk van achteren?

JAN: Van achteren?

HARRY: Haar achternaam, man!

JAN: Oh...eh....Storm.

HARRY: *(schiet weer in de lach)* Storm! Suzan Storm! Baronesse van storm tot orkaan zeker?! *(springt nu op, heeft kopje koffie in de hand, maakt danspasjes)* Ik ken een baronesse, ze heet Suzannetje Storm.

JAN: *(bezorgd)* Harry! Hou op! *(als Harry blijft dansen, klapt Jacqueline in haar handen)*

JACQUELINE: Leuk...Leuk!

HARRY: *(al dansend)* Ik ken een baronesse, ze heet Suzannetje Storm. Het is een kreng en ze lijkt op een onderaardse worm! *(spuugt overduidelijk voor iedereen in zijn kopje. Op dat moment gaat de gangdeur open en staat Suzan in de deur-opening. Ze is woest)*

SUZAN: Jan Tromp! Wat zijn wij hier aan het doen? *(Jan en Harry schrikken op, Harry zet zijn kopje snel op de hoek van de tafel)*

JAN: Suzan!

SUZAN: Noem me geen Suzan waar het personeel bij zit, Jan Tromp!

HARRY: Eh...ik...eh...moet effe te pissen! *(rent toilet in)*

JAN: En...eh....ik moet nog wat in de keuken doen. *(snelt keuken in.)*

Jacqueline heeft Suzan inmiddels ook opgemerkt en gaat snel de tafeltjes weer afsoppen. Suzan beduidt haar dat ze verdwijnen moet. Jacqueline gaat via keukendeur af, maar wil eerst de kopjes nog meenemen)

SUZAN: *(tikt haar op haar hand)* Laat staan! *(Jacqueline nu af. Suzan kijkt in het kopje van Harry)* Zonde! Doodzonde om weg te gooien! *(wil van kopje gaan drinken, als op dat moment zuster Hendrika en Nanette binnenkomen. Zij dragen beiden een koffer)*

HENDRIKA: Goedemiddag.

SUZAN: *(beetje humeurig)* Goedendag, wat kan ik voor u doen?

HENDRIKA: *(steekt hand uit)* Ik ben zuster Hendrika. Ik heb hier een kamer gereserveerd.

SUZAN: *(nu uiterst vriendelijk)* Oh, van harte welkom. Ik ben baronesse Storm, eigenaresse van dit hotel. Heeft u een goede reis gehad? *(wijst op een stoel)* Gaat u toch zitten, dan pak ik er even het gastenboek bij. *(loopt naar de bar)*

HENDRIKA: *(draait zich om, om te kijken waar Nanette is gebleven, zij staat nog bij de deuropening)* Kom erbij zitten, Nanette.

NANETTE: *(gaat zitten)* Ik hoop dat ze nog een kamer hebben, Hendrika. Want anders hebben we wel een probleem. Er is hier in de verste verte geen hotel te bekennen.

HENDRIKA: Het lukt vast wel. Het is nog zo vroeg in het seizoen. De meeste mensen denken nog niet aan vakantie. En dit hotel ligt zo afgelegen, daar komen nooit veel gasten op af. *(Suzan komt terug met het gastenboek)*

SUZAN: Zo, eens kijken. U heeft kamer nummer 13. Een mooie ruime kamer, met uitzicht op de boomgaard. *(kijkt Nanette aan)* En wat kan ik voor u doen?

NANETTE: Eh...nou...eh....

SUZAN: Wat is uw naam?

NANETTE: Ik ben Nanette van Dronten, maar ik heb nog geen..... *(wordt in de rede gevallen door Suzan, die inmiddels op de lijst heeft gekeken)*

SUZAN: U staat niet op de lijst. Heeft u wel geboekt?

HENDRIKA: Nee, dat is het nou juist. Ze is met mij meegekomen.

SUZAN: Oh, maar u heeft een eenpersoonskamer geboekt.

HENDRIKA: Dat weet ik, maar Nanette en ik hebben elkaar tijdens de reis ontmoet. Nanette wist eigenlijk niet waar ze heen zou gaan en toen heb ik haar voorgesteld met mij mee te gaan.

NANETTE: Ja, het klikte meteen tussen ons, dus waarom niet. We dachten dat we de gok wel konden wagen. Zo druk is het rond deze tijd van het jaar toch nooit.

SUZAN: Dan heeft u wel verkeerd gegokt.

NANETTE: Wat! Bedoelt u, dat u geen kamer vrij heeft?

SUZAN: Inderdaad. Het spijt me heel erg voor u, maar we zitten vol. (*Jan is intussen binnengekomen met een koffiëkan en wat andere spullen en zet deze op de bar. Hij heeft ook de gasten opgemerkt*)

HENDRIKA: Valt er dan helemaal niets te regelen?

SUZAN: Ik zou kunnen informeren bij een collega van mij, die heeft een hotel een uurtje rijden hiervandaan.

JAN: (*inmiddels naar het tafeltje gelopen*) Ik zie dat de nieuwe gasten zijn gearriveerd. (*geeft Nanette een hand en houdt haar hand langer vast dan nodig is, dit tot grote ergernis van Suzan*) Jan Tromp, mede-eigenaar van dit hotel. Mag ik u van harte welkom heten.

NANETTE: (*glimlacht overdreven vriendelijk*) Dank u, Nanette van Dronten. Zegt u maar Nanette, hoor.

JAN: (*draait zich om naar Hendrika en geeft haar een flauw handje*) En u natuurlijk ook van harte welkom.

HENDRIKA: Dank u. Ik ben zuster Hendrika.

SUZAN: (*hevig gepikeerd*) Zuster Hendrika heeft hier een kamer. Maar helaas, mevrouw van Dronten niet! We zitten vol.

JAN: Vol? Ach, daar is vast wel iets op te vinden. Ik zal de dames eerst eens een kopje koffie geven. U lust toch wel een kopje, dames?

SUZAN: (*stijfjes*) Jan, zou je misschien....

JAN: Wat? Oh, natuurlijk schenk ik voor jou ook een bakkie in. (*loopt naar de bar en komt terug met kopjes en de koffiëkan, tot Nanette*) Het komt best in orde. We vinden er wel iets op.

SUZAN: Hoe kun je dat nu zeggen! We zitten vol en ik kan er nu eenmaal niet één, twee, drie een kamer bij toveren.

JAN: Maar ik wel.

SUZAN: (*geïrriteerd*) Zo, jij wel? Nou, ik ben benieuwd.

JAN: Je vergeet dat de kamer van mevrouw van Deurzum morgen vrijkomt. En voor dat ene nachtje is er wel een mouw aan te passen

NANETTE: Fantastisch! Het maakt me echt niet uit waar ik vannacht slaap. Voor mijn part hier in de stoel.

SUZAN: Oh nee! Dat sta ik niet toe. In de lounge wordt niet geslapen! Het spijt me nogmaals voor u, maar dat zal niet gaan.

JAN: Waarom zou dat nou niet gaan? Jij doet altijd zo moeilijk. Het is toch maar voor één nachtje.

SUZAN: Het gaat niet om dat ene nachtje, Jan.

JAN: Nou, wat is dan het probleem?

SUZAN: Het zijn de andere nachten, die problemen geven.

JAN: Wat zit je nou te bazelen? (*Suzan kijkt hem geschokt aan*) Eh...sorry, baronesse. Maar ik bedoel alleen te zeggen, dat die van

Deurzum morgen toch vertrekt. Je laat Klaartje die kamer weer in orde brengen en deze dame kan erin. Nou?

SUZAN: (*trionfantelijk*) Ja, hoor...**Als** mevrouw van Deurzum zou vertrekken, was het inderdaad zo simpel als jij zegt.

JAN: (*schiet omhoog van zijn stoel*) Wat! Wil jij zeggen dat we nog langer met haar opgescheept zitten?

SUZAN: (*zichtbaar genietend*) Sterker nog, ze heeft zelfs een half jaar vooruitbetaald.

JAN: (*zakt terug in zijn stoel*) Goeie genade! Nog langer tegen dat chagrijnige smoelwerk aankijken. (*tot Suzan*) Als je maar niet van mij verwacht dat ik haar achterna blijf lopen. Ze komt dan maar mooi net als iedereen hier beneden haar koffie drinken.

SUZAN: (*gaat hier niet op in*) Helaas, mevrouw van Dronten, u zult dus toch naar iets anders moeten uitkijken. (*Nanette en Hendrika zijn duidelijk teleurgesteld*)

NANETTE: Dat is toch ook wat. (*tot Hendrika*) Jij zei dat het allemaal dik in orde zou komen. Nou, dat valt me dan vies tegen van een non, dat ze zich niet aan haar belofte houdt!

HENDRIKA: Eh...nou ja...ik heb toch mijn best gedaan. Maar als er geen andere mogelijkheid is, kan ik er ook verder niets aan doen..(*Geertrui is intussen opgekomen*)

GEERTRUI: Meneer Jan, moeten de bomen rond de caravan ook gesnoeid worden?

SUZAN (*geschrokken*): Jij hebt toch niet de opdracht gegeven om de fruitbomen te snoeien, Jan Tromp?

JAN: Ja, waarom niet? Harry is daar reuze handig in. Geertrui, zeg maar tegen Harry dat er niet al te veel van af moet.

GEERTRUI: Nou, dan mag ik er wel snel bij zijn. U weet dat als Harry eenmaal bezig is, hij niet te houden is. Hij komt langzaam op gang, maar daarna dendert hij aan één stuk door. Dus van de bomen rond de caravan mag niet te veel af?

JAN: Nee, dan blijft de caravan tenminste een beetje uit het zicht. (*krijgt ineens een helder idee*) Geweldig! Dat ik daar nou niet eerder aan gedacht heb! Geertrui, zeg tegen Harry dat die bomen rond de caravan helemaal niet gesnoeid moeten worden. De caravan moet helemaal uit zicht blijven. Ha, ha, Nanette, ik heb voor jou een plekkie, wijfie.

NANETTE: (*meteen in de wolken*) Oh ja? Oh, maar dat zou geweldig zijn! Is er dan toch een kamer vrij?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto